

Europa quatuor terræ partium quamuis minima, reliquis tamen cū hominum frequentia, tum etiam fertilitate, si non superior, certè æqualis, cumque optimis comparanda, utpote populosissima & cultissima. Siue etiam terræ excellentiam metiri placeat, vel ex sua, ad animalium & imprimis hominis vitam sustentandam ac fouendam commoditate, certè modis omnibus principatum tenere videbitur Europa, quippe cum felix prouentu rerum omnium, cum ad vitam sustentandam, tum tutandam contra morbos, herbas ferens medicas omnis generis, fructuum variorum suauiſſimorumque gaudens abundantia, vini frumentique copia, cū & ea quæ deliciariorum quoque iuuant vitam, abundè suppeditat, ut nil eorum quod desiderari possit humanis vlibus, ab alijs petendum sit: nisi quis gemmarum aut aurumatum nil in ea nasci obijciat, neque tamen is negabit compensari rerum earum penuriam, aliarum cū non minus vtilium, tum quibus harum vice rectè uti liceat, copia & abundantia. Aère celoque ut plurimum fruitur temperatissimo ac clementissimo. Verum sit certè magis felix, vel India, vel Africa, prouentu rerum ad deliciariorum vitam desideratarum (quod vix persuasum habeo) non tamen ideo terræ Iſtæ videbuntur huic præferendæ, eò quòd non metienda videtur terrarum excellentia, vtenſilium in eis copia, sed vtentium (propter quos illa creata sunt) frequentia. Est Asia magna, vastaque, habitatores pauci. Africa quamuis paulò minor, Europam tamen in triplo excedit, habitatorum verò huius illa vix habet partem mediam; ita ut verius à terra habeatur. Atque hoc ipsum harum inopiæ argumentum magnum (hoc maximè tempore) quo nullum, vel minima fertilitate præditum, solum incultum maneat: quod Riphæi Alpesque montes perpetuis niuibus albicantes, verumtamen habitati, abundè satistestatum faciunt. Asiæ verò Africæque magnæ & vastæ solitudines, animantium vitæ nulla in parte seruiens, ex Solis ardoribus arenis tectæ, squalentes agri, fordidi que, ut visentibus etiã horrorem incutiant: At hæc Europa, parua quidem, cultissima tamè & populosissima, qua in parte sola etiam totam seu Asiam, seu Africam excedit, nitens, totaque habitata, præterquam in exigua parte, quæ ob frigoris iniuriam vix aut ægrè habitari potest, populos gignens, pugnaces, fortesque agrorum & vrbium cultores: legibus benè constitutas Respublicas tenens. fructuum optimorum feracissima, matalla etiam seu minæralia omnia habens, pecudum mitium ditissima, cum & ferarum non minus vtilium alat copiam, nociuarumque raritatem iactet. Incolæ ingenio semper acri, animoque forti sunt & fuerunt, ut sæpius his animi & corporis dotibus totum imperio suo Mundum subdiderint: & fatale ipsis esse videatur, reliquis terræ partibus imperare: ut ex fortissimè Alexandri Magni rebus gestis apparet, imprimis tamen Romanorū. Atque hodierno etiam tempore videmus, longissimè remotas terras à plerisque nostratibus Regibus & Principibus teneri gubernari. Hanc autem Europam hodie vulgò Imperium Romanum. frequentius autem (quod etiam latius patet) Christianismum vel Christianatum, siue Orbem Christianum vocitare solemus: quamuis (proh dolor) plurimis in locis, Turcarum crudeli vastatione, penitus extirpata sit fides Christiana. Terminos autem huius Europæ, eiusque amplitudinem, quot, quæ & quanta Regna, Ducatus, Comitatus, &c. Complectatur superfluum hinc enarrare ducimus: illa enim typus adiectus ob oculos nobis ponet. hæc autem ex sequentibus tabulis, quæ singulæ membra sunt huius Europæ, apparebunt. Europa tamen vnde hoc nomen acceperit, quisue eius autor extiterit, à nullo mortalium compertum est: nisi quod dicimus ab Eu-

ropa Agenoris Phœnicum Regis filia nomen accepisse Regionem, nec antè, sicut cæteras nomen habuisse. occasio autem nominis hæc erat: Cùm Mercurius iussu patris in Phœniciam transgressus esset, vt armenta illius regionis ad littus compelleret, Iupiter in Taurum conuersus est: qui cùm se iuuentis Agenoris Regis immiscuisset, in amorem sui spaciante in arena virgines consistere coëgit, ac paulatim ad singulas alludens, nouissimè Europam Agenoris filiam, cuius amore percussus auerterat figuram, infidentem sibi tergo per mare in Insulam Cretam detulit, ibique concubitu eius fructus est. de quo prolixius Naso ad finem libr. 2. Metamorphoseos. In quinto autem Factorum hac de re sic loquitur:

*Idibus ora prior stellantia tollere Taurum
Indicat: huic signo fabula nota subest.
Præbuit vt taurus Tyria sua terga puella
Iupiter, & falsa cornua fronte tulit:
Illa iubam dextra, laua retinebat amictum,
Et timor ipse noui causa decoris erat.
Aura sinus implet. flauos mouet aura capillos.
Sidoni sic fueras conspicienda Ioui.
Sæpe puellares subduxit ab aquore plantas,
Et metuit tactum asilientis aquæ.
Sæpe Deus prudens tergum demittit in undas,
Hæc at vt collo fortium illa suo.
Littoribus tactu stabat sine cornibus vllis
Iupiter, inquit Deum de boue versus erat.
Taurus inis Calum: te Sidoni Iupiter implet:
Parsque tuum terra tertia nomen habet.*

Occasio certè fabulæ secundum Mythologos hæc est, quòd Cretæ Rex Iupiter raptam Europam in Sidonio littore, naui cui Tauri nomen erat, in Cretam Regnum suum abduxerit. est enim non minus familiare nauibus quàm domibus sua tribuere nomina, præsertim apud maritimos. Quod ad magnitudinem eius, habet tota hæc pars in longitudine, quæ computatur à maritimis Lusitanis, vt potè ab Vlissibona Constantinopolim ad extrema vsque Græciæ, milliaria Germanica circiter sexcenta, ac totidem ferè in latitudine, vbi est latissima, puta ab insula Sicilia in Schrickinniam vsque extrema regionum Septentrionalium.

